

Картини изъ живота на животнитѣ.

Ловъ на тигри.

(По Н. П. Вагнеръ).

Опаснитѣ нападения, които тигритѣ вършатъ на човѣка и домашния добитѣкъ, каратъ хората да гледатъ на тѣхъ като на страшни врагове и често устройватъ срещу тѣхъ голѣми ловни хайки.

Ловътъ на тигри е твърде опасенъ, макаръ индийскитѣ князе и доднесъ да считатъ този ловъ за царска забава и не позволяватъ на обикновенитѣ си поданици да ги биятъ въ тѣхнитѣ владения.

Обикновено на такъвъ ловъ ходятъ съ слонове, на гърбоветѣ на които има поставени бойни кулички.

Следниятъ разказъ може да ни даде приблизителна представа за такъвъ ловъ.

„Шикаритѣ*) ни предупредиха да бждемъ тая вечеръ готови. Въ три часа пристигна кралътъ съ ловджийската си свита. Той седѣше на голѣмъ слонъ и пушеше съ лула, която едно момче държеше отпреде му. Около него се трупаха придворни, войници и най-разнообразенъ народъ.

Цѣлото царско шествие се разгърна по склона на планината. Най-напредъ вървѣше на слона си кралътъ, заобиколенъ отъ служители. Тѣ носѣха чадъри и мухобрани отъ косми. Следъ него вървѣха множество слонове, нагиздени съ пѣстроцвѣтни кулички. Шествието пѣеше, викаше, тржбѣше и барабанѣше. Съ тая дандания то целѣше да изгони тигъра изъ скривалището му.

Изгонениятъ, особено ранениятъ тигъръ съ яростъ се хвърля върху слона, достига количката, но въ този мигъ вѣрнитѣ куршуми на ловцитѣ го повалятъ на земята.

При такава схватка слонътъ обикновено пази своя хоботъ и го дига нагоре. Тигърътъ се мъчи да залови хобота му и, ако успѣе, отъ причинениятъ тежки рани слонътъ сигурно умира. Но сжцията този хоботъ служи и за смъртно оржие противъ тигъра. Слонътъ го размахва и силно бие тигъра. Ако сполучи

*) Шикари — изгонвачи на тигритѣ, безъ които никоя ловна хайка не трѣгва.